

דברי הכפר

אהבה אינה מבוססת על התבוננות
של אנשים זה בזה,
אלא, על התבוננות בצוותא,
באותו כיוון.

אנטואן דה סנט אקזופרי

גיליון מס 1908 * כ"ו באב תשס"ד * 13 באוגוסט 2004

כפר-הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

15/8	צביה קוניגס	19/8	אסף סולומון שרון גולדברג
	דור מעין ליה מדר (נכדה)		
16/8	אילת מרום יסמין (קולט) בכר	20/8	דניאלה (רחמני) שיבי סער נצר (נכד ש. חצור) אריאל נוח (נכד בן-יהודה) ניתאי קורן
17/8	נועם זיגדון (נכד ניצן)	21/8	שי עמר
18/8	שרה מרקוסון דריה בילגורי חן קורנבליט ידידיה דוארי (נכד)		

ימי נישואין

15/8	מימי וניר פרלסון
17/8	צביה ויוסי כץ אביבה ובני גולדברג נטע ויונתן ליפשיץ
18/8	ג'וסי ורוי אב ג'נין ופלא מרקוסון
19/8	דינה ומרדכי ברור אביגיל (פרנק) ואמנון שושני
20/8	ציונה ושבי מזרחי קטי (גולדברג) וחגי פרנק

פירוים

í ראשית דבר ברצוני לברך את:

1. חרלוטה וששון ושלושת ילדיהם, שמגיעים לביקור מולדת קצר.
2. את שני הנמרים לבית קסדן שחוזרים מחופשה בארה"ב
3. את גלי פרנקלין וג'ונתן.

í ימי המוסיקה בגליל העליון נסתיימו לקול תרועתם של הַ מקהלה בגליל העליון + תוספת של תזמורת וסולנים. האולם היה מפוצץ (במובן הטוב של המילה) ואנשים ישבו אפילו על המדרגות!

í וכעת שימו לב הרולד, אבלין וארווין! בליל שישי שעבר פרצו אלמונים למרכולית בקיבוץ גדות, וגנבו את הקופות ומלאי גדול. הנזק מסתכם בעשרות אלפי שקלים. ראו הוזהרתם !!!

í ואילו אצלנו ביום שישי היה ערב קריוקי בבריקה בהנחייתם המוכשרת מאוד של רינת אורן ורז מעין. היו קטעים ומי שלא היה פשוט הפסיד !

í וכעת אני רוצה להתריע ולהזהיר נמרצות על הסיבוב הכל-כך מסוכן בדרך לבריקה כשמגיעים מכיוון חדר האוכל ופונים שמאלה. רכבים נוסעים שם במהירות מופרזת מבלי לראות מטר קדימה! לי ולבתי זה כמעט עלה במחיר יקר כשנסענו לתומנו באופניים לרחוץ בבריקה. אז אנא קודקודי היישוב לפני שנבכה הבה נתקן את המפגע, ומהר !

í כל הכבוד לניב מעיין שמארגן לחיילים ולחבר'ה הצעירים טיול גלילי מדי שבת!

í איחולי החלמה לכל החולים והפצועים. שתהיה

לכולם רפואה מהירה ושלמה.

שבת- שלום
ל-כ-ו-ל-ם
מיכל גלוק

דין וחשבון מסכם של הצוות לבחינת המבנה הארגוני

הצוות שקבל על עצמו את המשימה להציע מבנה ארגוני חדש של כפר הנשיא , סיים את עבודתו אחרי בדיקה יסודית של מרבית הנתונים והעובדות בשטח. עבודתו של הצוות נמשכה שלושה חודשים וכללה למעלה מ 10 פגישות וראיונות עם כ 20 נושאי תפקידים בעבר ובהווה בכפר הנשיא. המסקנה הברורה הייתה שיש אמנם צורך לשנות וליעל את מערך ניהול והמבנה הארגוני בכפר הנשיא.

הכללים שקבענו לעבודת הצוות היו מבוססים על שלושה עקרונות :

1. שמירה מירבית על הטיב והאיכות של הדמוקרטיה (החבר הוא הריבון)
2. שמירה על העקרונות שנקבעו ע"י האספה בחוברת "רשת ביטחון" בלי לפגוע באף אחד מהם .

3. התייעלות של המערכת הניהולית ועדכונה למצבים המשתנים בשטח .

מהשיחות והבדיקות שערכנו, התברר באופן ברור, שרוב האנשים הקשורים למערכת הניהול, היו בדעה שהמערכת חייבת להיות מנוהלת ע"י הנהלה אחת בלבד, ושהשליטה על הנעשה בכפר הנשיא חייבת להיות מרוכזת, ושבראש הפירמידה הניהולית חייב לעמוד יושב ראש פעיל, שהוא חבר כפר הנשיא .

האספה נשארתי ריבונית מכל בחינה שהיא ומתחתיה מועצה, שהיא למעשה דירקטוריון בן 13 חברים, שתפקידיה הן הניהול האסטרטגי והבקרה על מערכת הניהול כולה. והיא כוללת 9 חברי הקבוצ, 2 דירקטורים חיצוניים, מנהל הקבוצ, ובראשה היושב ראש.

הקבוצ ינוהל באופן שוטף ע"י הנהלה שבראשה עומד מנכ"ל, והוא כפוף למועצה, ולעומד בראשה.

ההנהלה תהיה מורכבת מ 9 חברים, מתוכם, מנהל הקבוצ, מנהלי ארבעת האגפים, מנהל משאבי אנוש, ו 3 נבחרים ציבור.

האגפים יהיו : אגף חקלאי , רווחה ובריאות , חנוך , ומנהל ומשק .

הצעותינו מתייחסות גם למצב המשתנה כאשר תקום השכונה "מול גולן", ותקום הנהלה מוניציפלית, שבה ההנהלה שלנו חייבת להשתלב באופן מסודר ותקין

הצעתנו לשינוי המערכת הניהולית מועלית כאן בקיצור ולא בפירוט, כי היא נמצאת בדיון ראשוני בהנהלת הקהילה אשר תסכם את עמדותיה בקרוב. מובן מאליו הוא, שלאחר מכן, הענין יבוא לדיון בפורומים הרחבים והמוסמכים של החברה שלנו.

הצוות לבחינת המבנה האירגוני .

בת נולדה

ברכת **מזל-טוב** שלוחה

—

—

מהמרפאה

דר' גולדרינג - רופא העור במרווה לא יעבוד לתקופה ארוכה,

מסיבות אישיות.

בזמן הקרוב ימצא לו מחליף.

או לחלופין - ניתן להגיע לדר' ורה בקופ"ח בחצור.

דורית - מרפאה

הפסקת עבודה במרכזית הטלפון

ביום שני הקרוב כלומר 16/8/04 בין השעות 9:00 ל- 12:00 ינותקו כל קווי החוץ של הקיבוץ למשך כשעה.

הסיבה: החלפת כל הקווים הראשיים שלנו לקווים חדישים יותר. שיחות פנים והמענה הקולי ימשיכו לעבוד כרגיל.

למעוניינים בפרוט יתר, המשיכו לקרוא כאן:

עד כה עבדנו עם 40 קווים שרובם פועלים בשיטת PCM שבה כל קו היה מוגדר כקו לשיחות נכנסות או קו לשיחות יוצאות. מובן שיש כאן בזבוז של קווים וזו אחת הסיבות להחלפת הקווים האלה באחרים. הקווים החדשים יהיו קווי PRI המאפשרים שיחות יוצאות או נכנסות על אותו הקו. כיתרון ראשון יש לראות את צמצום מספר הקווים הנדרשים לקיבוץ או לחלופין חוסר הצורך בתוספת קווים לקיימים היום. בכל מקרה זהו חסכון משמעותי במרכזיה ולקיבוץ כולו כמובן.

ישנם יתרונות אחרים שארחיב עליהם את הדיבור לאחר ברור יותר מקצועי עם המבינים בדבר. חבל לזרוק כאן דברים חצי לעוסים. מדובר בשיחות מזוהות ועוד כהנה וכהנה.

ולשאלה המתבקשת "נו, אז כמה זה עולה?" – זה לא עולה לנו דבר!! אנחנו רוכשים את החומרה המתאימה בסכום של 12000 ₪ בפריסה חודשית של 12 תשלומים ובמקביל מקבלים מבזק החזר חודשי של 1000 ₪ בחודש למשך 12 חודשים. לא צריך להיות גאון כדי להבין שהעלות כאן היא אפס!

ובכל זאת, מדוע זה כדאי מבחינת בזק? להם חשוב להביא את כל התשתיות שלהם לרמה מסוימת והיום רמה של קווי PCM איננה מאפשרת להם תכנון לעתיד. מכל מקום הלחץ בא מהבזק עצמו.

בסופו של דבר. הפסקה של שעה לכל היותר ביום שני הבא – זהו המחיר לעליית המדרגה שלנו.

בברכה – דוד אלמ

על כיבוד הורים בקיבוץ

בעבודתי כמנהלת רווחה ובריאות בקיבוץ מוקדש רוב זמני לטיפול בענייניהם של החברים הקשישים שלנו. לא פעם ולא פעמיים כבר שמעתי אמירות בנוסח: "ההורים שלי עבדו פה 50 שנה והיום כשהם הזדקנו מגיע להם לקבל את כל העזרה שבעולם מהקיבוץ".

אמירות מסוג זה נראות כה צודקות. כך הרגשנו מאז ומתמיד, כשטעינו לחשוב שהקיבוץ יחיה לנצח, אף פעם לא ירד מנכסיו וייתמוך בחבריו עד יומם האחרון. אז גם לא חשבנו על משמעות המילים היפות האלה "עד יומם האחרון". כשהקיבוץ היה צעיר, היינו גם אנו צעירים וחיינו בגן עדן של שוטים. לא הבטחנו את עתידנו ולא חשבנו על היום בו נצטרך חלילה סעד. ולא זו בלבד אלא שחברים שהביאו את הוריהם לחיות לצדם, דרשו מהקיבוץ לטפל בהם לעיתים מבלי לדרוש השתתפות בהוצאות הטיפול מאחיהם החיים מחוץ לקיבוץ. היינו כל כך מצפוניים וכל כך תמימים. אך זה היה הלך הרוחות בקיבוץ הישן. היום, כשהתפקחנו והבנו שלא נוכל עוד לחיות באותו "גן עדן" ההוא, באה האמת המרה וטפחה לנו בפרצוף.

בכפר הנשיא יש היום כמעט 130 פנסיונרים, מתוכם כ-80 חברים בני 75 ומעלה, ואנו מקווים שיחיו כולם עד 120 בבריאות טובה. אלא שגיל הזהב יוצר לא מעט חלודה וקורוזיה, וכולנו יודעים שעם הגיל גוברות בעיות הבריאות וצריכת התרופות. יש לנו גם מספר חברים שנמצאים במצב סיעודי לגמרי, המצריך טיפול סביב השעון בבית יונתן או בעזרת פיליפינים בבית, ועוד אחרים המשוועים לעזרה ולא מצליחים לקבל אותה ממוסדות המדינה.

רשת הביטחון (כל עוד תתקיים) מבטיחה את קיומם של כל החברים בכל הנוגע לצרכים הבסיסיים – מזון, מגורים ועוד קצת. אך בשום אופן אינה יכולה לכסות בית סיעודי או עובד זר, ואפילו לא עזרה של כמה שעות בכל יום. במקרים אלה באה לעזרתם קרן הבריאות או השלמה מתקציב אגף הרווחה. כספי שני אלה, קרן הבריאות ותקציב אגף הרווחה, בדיוק כמו תקציב החינוך, באים רובם ככולם מהמיסים החודשיים שלנו. של כולנו – צעירים וזקנים, מי שיש להם

הורים סיעודיים בקיבוץ ומי שאין להם כלל הורים כאן, חברים בעלי הכנסות גבוהות וגם מובטלים וחברים מיעוטי יכולת. כולם כולם משלמים מיסים ובכך מאפשרים לחברים הסיעודיים חיים בכבוד.

חייבים לציין שיש לנו למזלנו לא מעט פנסיונרים צדיקים המתנדבים ללוות את החברים הבודדים למרפאות, לחדר מיון ולביקורים בבתי החולים, בכל שעות היום והלילה. אבל רשימת המתנדבים הולכת ומצטמצמת.

בשורה התחתונה, העובדה שהקיבוץ הוא המממן והמטפל הבלעדי בחבר הסיעודי, משמעותה שילדיו שאינם חיים בקיבוץ, פטורים לכאורה מכל אחריות. ההלכה היהודית מטילה את מלוא האחריות להורים המזדקנים על ילדיהם, ומשתמשת בשני המושגים "מורא" ו"כיבוד" כשהבדל ביניהם הוא ברור: מורא קשור לנימוס כלפי ההורים, דרך ארץ, סגנון דיבור הבעת דאגה, ביקורים, תמיכה נפשית וכד'.

כיבוד קשור בטיפול הפיסי, האכלה, רחצה, ניקיון, ליווי וכו', כשהילדים עושים זאת בעצמם או דואגים שמישהו אחר יעשה זאת. את כל צורכיהם הילדים קונים בכסף של ההורים אם יש להם, ואם אין – כופים על הבנים לעבוד שעות

נוספות כדי לפרנס את ההורים אפילו אם ייכנסו לחובות בשל כך. אם חלק מהבנים עשירים וחלקם עניים, האחריות הכספית והפיסית מוטלת על העשירים.

ההלכה היהודית מושתת כמובן על ערכים אוניברסלים, שכן בכל חברה אנושית, ולו הפרימיטיבית ביותר, ההורים מטופלים ע"י ילדיהם בדרך זו או אחרת, אם באופן מעשי פיזי בבית ואם ע"י סידור מוסדי כלשהו. בחברה המודרנית, אגב, משמשת לרוב דירת הקשיש כמקור מימון לשהייתו בבית האבות, דבר שכאן בינתיים לא מקובל.

הבנים שלנו שחיים מחוץ לקיבוץ הם רבים ושונים זה מזה, כל אחד נוהג על פי רמת המצפון שלו והחינוך שספג בבית. יש כאלה שמכבדים את הוריהם עם כל הלב - מתקשרים ומבקרים ולוקחים על עצמם גם עזרה כספית. יש שמסתפקים רק במצוות ה"מורא" - דאגה, התעניינות, ביקורים וכד'.

אבל יש אחרים שבאמת מתנערים מכל אחריות בטענות שונות ומשונות ומסתפקים בטלפון מדי 3 חודשים ושהקיבוץ ידאג לזקנים. היות ועיתון זה – תפוצתו רחבה והוא מגיע לכל קצווי תבל, אני תקווה שמאמר זה יקבל את מלוא תשומת הלב של כל בנינו הפזורים ברחבי הארץ והעולם. ומי שצריכים יעזרו לנו להעניק להוריהם זקנה בכבוד.

שתהיו תמיד בריאים

נורית

תולדות חיים

קראתי בענין רב את החוברת הקצרה, הכתובה על-ידי אילזה בן-חנוך, על תולדות חייה. חיים שלמים מקופלים בין השורות-ילדות מאושרת בכפר קטן בגרמניה, הגירה לאוסטרליה וחיים חדשים ומרתקים –אמנם לא קלים מחינה כלכלית-ושוב הגירה לארץ חדשה, ארץ-ישראל התעוררה בי שוב התחושה שאנו חיים יחד שנים רבות, קוראים ספרים מרתקים, מעורבים בפוליטיקה ובחברה הסובבת, אך איננו מכירים את השכן/ה ממול. אילזה חברה שמדברת ומספרת ומעורבת בכל הנעשה, קל וחומר חברים יותר מופנמים, שאינם משתפים את זולתם בחוויותיהם; האם אנחנו מכירים זה את זה?

אישית הספורים מענינים אותי מאד, כאשר גם בעבר הרחוק הייתי, למשל, שואלת כל אחד מאין בא ואיפה היה במלחמת העולם. נראה לי שכדאי לבקש מכל מי שכותב, להעביר עותק לספריה וכמובן לארכיון. זה גם המקום להציע לכל חבר לכתוב, לרשום ולו מספר משפטים בכל שפה הנוחה לו, לא רק למען הדורות הבאים, אלא גם למענינו-חבריו.

יעל שפרונג

נזכור

כ"ט באב תשמ"ה 27/8/84 סטיב בן-יוסף
א' באלול תשמ"ח 14/8/88 דוב (ברני) מרכס

מהצח ערואות הבושם

המטרה: לשתול ברחבי הקיבוץ כמאה שיחים נותני ריח, כדי שיהיה כייף ללכת עם ערב בשבילים.

הזמן: באביב הבא.

הדרך: כל אחד שעובר ליד שיח עם ריח טוב ברחבי הארץ יביא ענף אחד או שניים לאודי אגם. בעזרת יוסי מלינה בערערים ובעזרת הרי וברנדה נעשה ייחורים המוכנים לשתילה. בעזרת ענף הנוי ובעזרת כל אחד מכם נשתול את השתילים באביב.

ובעזרת השם נצליח.
אז קדימה...

אודי אגם

לאן הגענו

שקלתי זמן רב האם לכתוב שורות אלה או לא. אך הגעתי למסקנה, שלא יהיה לי שקט אם לא אבטא את אשר עובר עלי (לפחות חלקית). אינני באה להגן על בתי חניתה. היא אישה עצמאית ויכולה לעשות זאת בעצמה, כאשר היא תראה בכך צורך. מי שיש לו עניין איתה יכול לפנות אליה ישירות ולא להעניש את ילדיה ולהשפיל אותם בפומבי. אני מתייחסת לשני מקרים בהם הילדים סולקו מבריכת השחייה בטענה שעליהם לשלם דמי כניסה (למרות שלדעתי חניתה הודיעה על עזיבה רק בסוף אוגוסט). לי זה כואב מאד ולא רק כסבתא אלא גם כחברת משק. שזוכרת קיבוץ אחר עם חברה אנושית יותר.

שלכם בכאב
דוט

טיפים לא חשובים

איך מסירים כתמי דם?

הדרך להסרת כתמי דם, תלויה במידת הקרישות שלו. אם מדובר בכתם טרי (לא עליו...) אז רצוי להשרות מיד במים קרים (לעולם לא חמים כי אז הכתם רק יתבסס בתוך הבגד ויהיה קשה יותר להסירו). לעיתים כדאי פשוט להשתמש בקוביית קרח על האיזור המלוכלך. אם מדובר בכתם ישן יותר או עיקש אז כדאי להשתמש במלח גס ומים קרים. לפזר את המלח ואז לשטוף במים קרים מידי פעם למשך כשעה. בדרך כלל הכתם פשוט יעלם...

איך מסירים כתמי שעווה מבגדים?

להצמיד חולצת טישירט (כותנה) ישנה לבגד שהתלכלך משעווה, ולגהץ. השעווה נמסה ועוברת לחולצה הישנה.

דברים שהלואי וידעתי לפני שיצאתי לעולם האמיתי:

1. התשובה הטובה ביותר לכל מחמאה שתקבל היא פשוט לומר: "תודה רבה"
2. חלק מהאנשים עובדים מאחורי הקלעים, חלק מנגנים בתזמורת, חלק עומדים על הבמה חלק מבקרים את המופע וחלק מוחאים כפיים. דע מי אתה ואיפה אתה נמצא.
3. אף פעם אל תספר את עצמך אחרי 3 Redbull Vodka.
4. כאשר אתה אופה תעקוב אחרי המתכון, כאשר אתה מבשל לך לפי הטעם.
5. אף פעם אל תמשיך לצאת עם מי שגס רוח למלצרים/ ות ושלל אוהב כלבים או חתולים.
6. בסקס טוב תמיד יש גם צחוק. תחשבו על זה, הרי זה מצחיק.
7. כל מה שאתה צריך בחיים זה שמן מכוונת ונייר דבק. אם זה צריך לזוז וזה לא – תשתמש בשמן. אם זה זז וזה צריך לעמוד – תשתמש בנייר דבק.
8. המילים החשובות ביותר למערכת יחסים בריאה הם: "אני מתנצלת" ו "את/ה צודקת".
9. כולם נורמלים עד שאתה לומד להכיר אותם.
10. כאשר אתה טועה, תתקן את הטעות באופן מיידי. הרבה יותר קל לפתור בעיה לפני שהיא גדלה.
11. העצה הכי חכמה שאימא שלי נתנה לי היא "לך –אולי תפגוש שם מישהי"
12. אם הוא או היא אומרים לך "את/ה טוב/ה מדי בשבילי" –תאמין לו/לה.
13. למד לבחור את המלחמות שלך בתבונה. שאל את עצמך "האם זה ישנה משהו בעוד שנה? חודש מעכשיו? שבוע? יום?"
14. אף פעם אל תדחיק את הצורך להשתין.
15. אם התעוררת נושם, מזל טוב! יש לך עוד הזדמנות!
16. לחיות טוב ולהרגיש טוב עם עצמך זו הנקמה הטובה ביותר. להרגיש אומלל בגלל מערכת יחסים גרועה או קודמת עלולה להצביע על כך שאותו אדם צדק לגביך.
17. לדעת איך להקשיב למוסיקה זה כשרון גדול כמו לדעת ליצור אותה.
18. עבודה זה דבר טוב, אבל לא חשוב עד כדי כך.
19. אף פעם אל תמעט בערך טוב הלב של האנשים סביבך.
20. ולבסוף: תהיה טוב לחברים שלך. אתה אף פעם לא יודע מתי תצטרך שמישהו מהם ירוקן את הסיר לילה שלך. (חופשי זה נכון לגביי)